

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 5 frt. Félévre 2.50 frt. Negyedévre 1.25 frt.
Egyes szám ára 7 kr.

A vízvezeték.

Már évek óta kísérleteznek a miskolczi vízvezeték és csatornázás kérdésében a város határának különböző pontjain.

Az ügyet mind e mai napig bizonyos titokszerűség jellemzi. Nem tudja a közönség, hogy e kísérletezések mennyibe kerültek s kerülnek s azt sem tudja, hogy azoknak minők az eredményei; sőt azt se, hogy *e munkálatok költségeit ki fizeti.*

Ha azt vesszük, hogy a vízvezeték és csatornázás kérdésének immár nagyon is égető megoldása oly összegbe fog kerülni, hogy annál már egy-két ezerral több vagy kevesebb ugyse numerál, akkor lehet, hogy praktikusan gondolkozunk; de ez a gondolkodási mód nincs helyén az adott viszonyok közt, a mikor nem egyes ember, nem egy konzorcium, nem egy nyereszkedésre alakult részvénytársaság adja a vállalat tőkéjét, hanem adja a város, annak közönsége felsőbb jóváhagyás mellett, mert az ilyen pénz minden garasának a kiadását kell, hogy megindokolni s egy jól megfontolt s elfogadott terv keretébe beilleszteni lehessen.

Ilyen terv pedig ez ideig tudtunkkal nincs.

A kísérletezések költsége budgetszerűleg ez ideig még a városnál nem fedeztetett soha.

Különben pedig egy bizonyos mérvben nevetségesnek is tűnik fel az a hosszúság, már egy évtizedre szóló kísérletezés. Évek hosszu során át kutatták a Szinva vízmedencéjét, majd átkeltek a Sajó vízmedencéjéhez, de a közönségnek még mai napig halvány sejtelmek sincs arról, hogy a vizkutatás egyik vagy másik vízmedencében mily eredménnyel járt?

De hát mire való az a költséges vizkutatás addig, a míg a város közgyűlése nem határozott a felett, hogy a csatornázást s vízvezeték létesítési és a míg ki nem mondatik jogérvényesen s végrehajthatólag az, hogy a csatornázás és vízvezeték ki által s mily terjedelemben s minő rendszer mellett vitetik keresztül, s míg szabályrendelet nem alkottatott arra nézve, hogy ki köteles a csatornát s vízvezeték igénybe venni s ki és mily kulcs szerint tartozik az egész mű létesítéséhez s a közvetlen bevezetés költségéhez hozzájárulni s míg nem tudatik az, hogy a *rendszeres használat díjait ki s mily módon tartozik fizetni.*

E nagy — s mondjuk szükséges — mű rendezésénél sok igen fontos kérdés felett kell dönten.

Az csaknem bizonyos például, hogy se a Nyakvágó-utca, se a Pipisdomb, se a Bagaméri-utca — hogy ilyen exotikus nevű utcákat említsünk csak — nem fog kapni vízvezeték, se csatornát. Sőt az is bizonyos, hogy a szegény emberek által lakott, nagy népességű utcák se fogják azokat — míg az Isten fel nem viszi dolgukat — megkapni. Ilyen szegény utcákból áll a város $\frac{3}{4}$ -ed része. Ezeket s ezeknek a lakóit tehát e kérdések nem érintik; nem érintik legalább a tekintetben, hogy kapnának valamit. Most aztán az a kérdés: vajjon a mely utca nem kap semmit, a mely ember nem kap házához se csatornát, se vízvezeték, vajjon az ilyen mentesítve lesz-e a fizetéstől?

Ezt a nagy kérdést most csak felvetjük. A kérdés megoldása sokkal nehezebb, semhogy vele szemben azonnal elvi magaslapon lehetne állást foglalni. Ugyanis attól is függ a megoldás, hogy milyen lesz az egész mű terjedelme, beosztása, mit fog ígérni s adni a közönségnek, illetve a közönség azon részének, mely ezeket csak indirekt veheti igénybe.

Vannak még más fontos s megoldásra váró kérdések ez ügyben, de azokhoz mindaddig, míg az építési terv, a költségvetés, a pályázati, szerződési terv s az ez ügyben elodázhatlanul szükséges városi szabályrendelet javaslat nyilvánosságra nem kerül, szólni nem lehet; de mert e fontos s óriási összeget igénylő munka keresztülviteléről már illetékes emberek úgy beszélnek, mint a közel jövő feladatáról, igen kíváncsiak volnánk az ante-aktákra, arra, hogy mint áll a dolog, mit találtak a kutatók, mit, hogy s mikor akarnak tenni, s ki fizeti meg a mulatságot...!

Kommentár egy hivatalos végzéshez. Miskolcz város tengeri kigyójáról, az átkos szemétyügről van szó! Nemrégiben egy levelet közöltünk, melyben arról panaszkodik egy miskolczi polgár, hogy a Kandia-utca első szám alatti házból a szeméty már legalább 4 hónapja nem hordták ki. Arra kért bennünket, szólaljunk fel azon abnormális állapot ellen és ajánljuk a rendőrség figyelmébe. Megtettük. Azonban saját megjegyzéseinket is hozzácsatoltuk. Ebben pedig azt is megemlítettük, hogy a szemétyszállítás az egész városban igen rendetlenül

megy s hogy ezek az állapotok már szinte tarthatatlanokká válnak. Példákat is hoztunk fel. Megemlítettük többek között azt is, hogy szerkesztőnk udvaráról már 4—5 hete nem vitték ki a szemétyt, hogy szerkesztőségünk udvarán is garmadában áll a szeméty 4—5 hét óta. S mi történt? Ósi magyar szokás szerint «bizottság» ment kitapasztalni a felhozott sérelmeket. A bizottság tagjai voltak: egy kapitány, két orvos, két rendőrbiztos, két szakértő és egy tollvezető, a kik — egyéb dolog hiányában — szemétyben utaztak. Egész napon járkáltak a várost és jegyzőkönyveztek. Ennek pedig az lett a vége egész természetesen, hogy azok a sérelmek nem igazak, hogy a miket mi felhoztunk, tulzott dolgok, hogy... hogy a rendőrségnek van igaza, vagyis, hogy minden van minden! Ez az általános rész. A különös rész aztán szépen megmagyarázza, miért nincs, illetve nem volt nekünk igazunk. (Mert megjegyezzük, hogy a panaszra felhozott ügyekben felvett jegyzőkönyvek alapján hivatalos végzést hoztak, melyet közöltek is velünk.) A különös részek pedig ezeket mondták. A Kandia-utczán semmiféle szeméty nincs (és ezt a hivatalos végzés mondja) mert egyik helyről a cseléd a deputáció megérkezése előtt már a *Szinvába hányta*; másik helyről szintén a bizottság megjelenése előtt szerencsésen *elszállították*. Hát persze, hogy nem volt szeméty! Hát persze, hogy a rendőrségnek van igaza! Szerkesztőnk lakásán már talált szemétyt a küldöttség; itt már persze nem lehetett az ellenkezőjét állítani; de azért igen szép kifogással mentegette a bizottság a szemétykihordást, t. i. hogy *hamu is van a szemétyes ládában!* Én édes istenem! Hát a hamu nem szeméty, hát az nem a szemétyes ládába való? Vagy talán arany remontoár órákat vigyünk a szemétybe?! Mert az ilyen kifogás igazán érthetetlen valami! A szemétyt az szemétyt, a szemétyt pedig ki kell hordani. Ez a regula! Ennél nem lehet okoskodni, ezt nem szabad úgy osztályozni, mint Linnée a növényvilágot! Lapunk nyomdájának udvarán is megjelent a bizottság s szemétyt *nem talált*, mert ezt is — isten tudja, hogyan történhetett meg az a véletlenség — a bizottság megérkezése előtt reggel kivitték. Hát helyes. Megengedjük, hogy az idézett két helyen nem talált a deputáció szemétyt, de a szemétyt *ki nem hordás* elvét és rendszerét megtalálta! És ez a legfőbb! Arról, hogy őket megelőzték, csakis a bizottság tehet, más emberfia nem!

A nyilvánosság előtt vette kezdetét ez az ügy, a nyilvánosság előtt akartuk befejezni, ezért adjuk meg a kommentárt a hivatalos

végzésre. Azonban még egy valamit meg akarunk jegyezni. Minthogy az idézett helyeken „nem találtatott szemét“, hát hogy a bizottságnak mégis legyen valami dolga. hozzánk érkezett panaszok alapján tudomására adjuk, hogy a Régi-posta-utca 23. sz. a. már 6—7 hete, a Zöldfa-utca 3. szám alatt pedig már 7—8 hete nem lett elhordva a szemét. Nehogy azonban újra hiába járjon a t. bizottság, siessen a jegyzőkönyvezéssel, mert megint megtörténik, hogy hamarabb hordatja ki a vállalkozó a deputáció megérkezésénél! Igy pedig megint a bizottságnak volna igaza!

Ujítás a postánál.

Régi hiányt szüntet meg és még régebbi panaszt orvosol a kassai magy. kir. posta- és távirda igazgatósága f. évi szeptember elsejétől a pénzküldemények kifizetése tekintetében. A miskolci postahivatal kicsinynek és szűknek bizonyult a város fejlődésével szemben és igen gyakori volt az eset, mikor ember ember hátán tolongott a hivatalban, hogy hozzáférközzék az utalványt fizető hivatalos helyiséghez. De most már megszűnik ez a panasz.

Miskolcz város területén f. év szeptember hó 1-étől kezdve a postai utalványok és utárvételek pénzüsségeit a levélhordók a czimzettek lakásán, illetve üzlethelyiségeiben fizetik ki.

Nem kézbesítettnek házhoz, hanem a postahivatalban adatnak, illetve fizettetnek ki:

a) a „posta rentante“ czimű utalványok,
b) a közös hadsereg, a honvédség és a csendőrség legénységének szóló utalványok,

c) azon magánosok utalványai, a kik nem kívánják utalványaiknak lakásukon való kifizetését és a postahivatalt írásban értesítik, hogy utalvány összegeiket a postahivatal helyiségében óhajtják átvenni.

d) a postahivatal külkerületébe (községekbe) szóló utalványok és végül

e) minden oly utalvány, mely bármi okból csak előzetes tárgyalás után fizethető ki.

A polgári és katonai hatóságok (parancsnokságok) és hivatalok a cziműkre érkező hivatalos utalványok összegeit vagy a postahivatal helyiségeiben veszik föl, vagy akként

intézkedhetnek, hogy az utalványozott összeg az illető hivatal, hatóság vagy parancsnokság hivatali helyiségében az utalványlap bemutatásával egyidejűleg fizetessék ki, mely kifizetés díjmentes.

E kifizetés minden oly hatóság, hivatal vagy parancsnokság részére kiállítandó jégyzék (consignation) alapján történik s ilyenkor is kell kiállítani, ha csak egy kézbesítendő utalvány volna s egy példánya a kézbesítő által hivatalos használatra adatik ki.

Az utalványoknak háznál való kifizetéseért utalványonként 2 kr., illetve, ha ugyanazon czimzettek egyszerre 5-nél több utalványt fiztetik ki, darabonként 1 kr. de ez esetben is consignationként legalább 10 kr. jár.

Express és távirda utalványokért e díjak nem járnak.

Azon magánfelek, a kik utalványaikat a postahivatalban kívánják kifizettetni, utalványaik külön kezeléseért havonként előre fizetendő 3 frt raktárdíjat fizetnek.

A mennyiben azonban az ily magánfelek levelezésüket is a postahivatalban kívánják átvenni, ezért külön a rendes fiókdíjat fizetik.

Ily magánfeleknek e célra naponként 2 órai idő áll rendelkezésre, mely órákat a szolgálat követelményeire való tekintettel a hivatalvezető állapítja meg.

Azon felek, kik utalványaikat a postahivatalban kívánják kifizettetni, kötelesek — ha nem személyesen veszik át utalványösszegeiket — az átvétellel megbízott egyén számára szabályszerű meghatalmazást kiállítani s ezt a postahivatalnak átadni.

Ha olyan magánfél, a ki utalványozott összegeit a postahivatalban kívánja átvenni, valamely utalványát 3 nap alatt nem viteti el a postáról, az neki a rendes 2 kr. kézbesítési díj mellett házhoz kézbesítettik, illetve lakásán fizettetik ki.

A magánfelek utalványainak házhoz kézbesítésével szükségképpen az utalványozott összegnek a magánfél lakásán való kifizetése van egybekötve.

A fél tehát nem kívánhatja, hogy neki az utalvány a háznál csak kézbesítettessék anélkül, hogy neki az utalványösszeg a kézbesítéssel egyidejűleg ki nem fizetessék.

Az utalvány rendszerint csak magának a czimzetteknek (törvényes képviselőjének) illetve meghatalmazottjának kézbesítettik és fizetetik ki.

Kivételesen, ha a czimzett a postahivatalhoz intézett írásbeli értesítéssel ki nem kötötte 20 forintot meg nem haladó utalványösszegek cselédje, valamely felnőtt tagjának is kellő aláírásra kiadatnak, illetve kifizettetnek.

Az utalványozott összegnek a czimzett kezéhez háznál történt kifizetését a czimzett (jogos átvevő) az utalványlapon, illetve consignation nyugtázza. A nyugtázás tenta vagy teltaironnal és a keltének és a czimzett, illetve jogos átvevő sajátkezű aláírással kell hogy történjék. Consignation utalványlapon — ha a pénz átvétele a consignation kellően elismerve van, — elégséges a stampigliát rányomni.

A consignation azonban az átvételre jogosult, a kelt kitétele mellett sajátkezű aláírásával és stampigliának lenyomatával ismeri el az utalványok és utalványozott összegek átvételét.

A csoportos átadó vevény (consignatio) és az utalvány aláírás után azonnal visszajár a kézbesítőnek.

Czimzett csak az utalvány szelvényét tarthatja meg.

Ha czimzett vagy háznépe nincs otthon, vagy a kézbesítés bármi más okból első ízben nem volt lehetséges, de lehetséges, de teljesen kizárva, a kézbesítő a legközelebbi indítással még egyszer megkísérli az utalványt a háznál való kézbesítését, illetve kifizetését.

A kézbesítő már első ízben értesítőt hagy a czimzettel arról, hogy mikor jön el újra; ha a másodszori kísérlet is sikertelen marad, újabb értesítővel tudtára adja czimzetteknek, hogy utalványa a postahivatalban még 14 napig rendelkezésre áll.

Ha azonban czimzett az átvételt egyenesen megtagadja, vagy a kézbesítés egyébként teljesen ki van zárva, (pl. czimzett meghalt) az ilyen utalvány további kezelése körül a fennálló általános szabályok szerint jár el a postahivatal.

A kézbesítési díj ha a bemutatás többször is történt csak egyszer szabható ki.

A czimzettek nem követelhetik, hogy postautalványuk csak meghatározott napokon vagy órákban kézbesítettessenek, illetve fizetessenek ki a háznál.

TÁRCZA.

Hiszem és vallom.*)

Irta: *Láncz-Hornják Viktor.*

Jártál-e már a végtelen kék
Égbolt alatt úgy nyári éjjelen,
Mídon virág szirmán a harmat
Gyémánt gyanánt csillogva megjelen?
A hold, az ég csillára bámul,
Libegve fenn az ég azur mezén
S az meg, ki ő reája bámul
— El nem hiszed — de én vagyok. Biz én!

Hát volna még fény és virág is,
Most, hogy kiismerem az életet?
Hiszen tudom, hogy pusztá ábránd
Mindez, mit ifju lellem kergetett
A csalogány — kies virány — hisz az nincs,
Az élet próza, csak lótas-futás.
Egy felhuzott gép örölése,
Automát te — én — ő — semmi más.

De mégis. Mintha ime bennem
Még voln' zavarva az a gépezet,
Tik-takja nem szabályszerint ver,
S a rendes utról elvisz, elvezet.
Oly érzet üldöz, a miért én
Annyit nevettem már ki másokat,
Szégyenlem is — diák koromban
„Bomlottam“ én is e miatt sokat.

*) Korán elhunyt íróársunk hátrahagyott irataiból kaptuk ezt a szép költeményt. *Szerk.*

S most, hogy becsmérlem itt ez érzést:
Pusztába vész el mindenik szavam,
Hisz nem száll perbe vélem senki!
Kímondanom fáj, hogy csak — önmagam.
Im egy kobold felém mutatja
Szép angyal-arcod, bájos lényedet,
Érzem: csupán csodálat illet,
Vitatni elfelejték, nem lehet.

Most látom én, beirták végzetünkbe:
Szeretni kell s az ember hát szeret,
Ember gonosz s még tán lerázná,
De a parancs erősebb — nem lehet.
Nem, nem, szofizma. — nem tusázok
S nevéssenek ki bár az emberek,
De bátorit csodás melegség
Én ellenállni többé nem merek —

Istent tagadva, egy nagy költő
Egyszer megírt egy nagy verset ellene.
Évek során törölt egy-egy sort
S a versből nem maradt meg semmi se.
— Mester! kiált fel egy tanítvány,
Remek mű volt. És nem maradt mi sem!
Tévedsz tanítvány, több maradt meg:
Maradt az Isten! Mert hiszem, — hiszem!

Jártál-e már a végtelen kék
Égbolt alatt úgy nyári éjjelen,
Mídon az Isten gondolatja:
Milliárdnyi sok csillag van ott jelen?
Egy-egy lehull e csillagokból,
Ez azt jelenti: egy lény elveszett:
— Dobjon reám követ, ki meg nem ért, —
Szép leány, ha nem szeretsz, az én leszek!

A könyv és a magyar ember.

Irta: *Baedeker.*

A főjegyző szívesen vállalta el a megbízást s el is utazott Budapestre, a honnan pár nap múlva szerencsésen vissza is jött — az Oszkár könyve nélkül.

A főispán dühbe jött, mikor a megbízottja erről jelentést tett.

— No várjon csak, majd eljön a restauráció! — fenyegetődött. De hogy is lehet már valaki ilyen feledékeny?

— Nem feledékenységből történt, méltóságos uram, — mentegette magát. — Egyebre sem gondoltam az uton, mint a méltóságos ur kommissiójára. De a városligetben a nagy tolongásban kilopták a tárczamat s abban volt a czédula is a könyv titulusával. Az ezüstforint szerencsére a nadrágzsebemben volt s azt nem csenhették el. Ime, tisztelettel «visszaszármasztatom».

(A főispán és a főjegyző szerettek egymással kuriális stílusban diskurálni).

— Habent sua fata libelli! — sóhajtotta Honthy Ábris. — Nem tudok sehogy se hozzájutni ehhez az átkozott könyvhöz. Már csak magamnak kell utána nézmem.

S bár semmi egyéb dolga nem hívta

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Augusztus 28-án: Sörpavásár a megyeháza nagytermében d. e. 9—12 és d. u. 2—4 óra között. — A kézbesíthetlenség és fölös árak elárverezése d. e. 9 órakor a vasutnál.

Szeptember 3-án: A miskolci önk. tűzoltóegylet 25 éves jubileuma. — **3-10-ig:** A Borsod-megyei Gazdasági Egyesület társas kirándulása a szegedi országos mezőgazdasági kirándulásra.

Szeptember 17-én: A miskolci ev. ref. főgimnázium felavatási ünnepélye.

November 22: A miskolci daléregylet fennállásának 25 éves jubileuma.

Naponta szórakoztató előadás az Orpheumban.

— **Személyi hírek.** *Zelenka* Pál ág. ev. püspök üdülés céljából néhány napi tartózkodásra a Csorba-tóhoz utazott. — *Telepy* Károly festőművész néhány napi tartózkodásra a közeli Lilla Füredre érkezett.

— **Eljegyzések.** *Palotai* Armand honvéd főhadnagy, kezelőtiszt és hadapród iskolai tanár Nagyváradról eljegyezte *Friedman* Margit urhölgyet, özv. *Friedman* Zsigmondné kedves leányát Miskolcra. — *Gulöhn* Sámuel helybeli lakos eljegyezte *Fried* Janka kisasszonyt, *Fried* Zsigmond borsod-mezőkeresztési földbérlet leányát.

— **Halálozások.** Özv. *Mátyás* Jánosné urnő 93 éves korában városunkban elhunyt. Mint markotányosnő, részt vett a szabadságharcban, több ízben meg is sérült. *Kossuth* Lajosnak kedvence is volt és ő dajkálta *Kossuth* Ferenczet is. Temetése vasárnap volt nagy részvét mellett. A temetési szertartást *Blazsejovszky* Ferencz apát-plébános végezte; a polgári dalosegylet *Ruttkay* Menyhért karnagy vezetésével gyászdalokat énekelt. A megboldogult koporsójára *Kossuth* Ferencz is díszes koszorút küldött Nápolyból. — *Geiger* Róza, *Geiger* Mór helybeli lakos 18 éves leánya, hosszas és kínos szenvedés után tegnapielőtt elhunyt.

— **Egy lap megszűnése.** Az „1848” című helyi lap vasárnapi számával megszűnt.

— **Az E. K. E. tárgysorsjátéka.** Az *Erdélyi Kárpát-Egyesület* részére *József* Ágost kir. herczeg, mint az egyesületnek védője engedélyt eszközölt ki a pénzügyminisztertől, hogy az egyesület hazafias és jótékony céljai

javára tárgysorsjátékot rendezhessen. E sorsjáték nyereményszámainak húzási napja augusztus 15-re tűzött ki, minthogy azonban a sorsjegyeknek csak egy harmad része adatott el, a pénzügyminiszter engedélyezte, hogy a húzás 1900. január 15-én tartassék meg. Az egyesület ez uton kéri mindazokat, a kik sorsjegyeket kaptak, hogy a sorsjegyek árát az egyesülethez Kolozsvárra mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

— **Megölte a gyermekét.** *Nagy* Sándorné szül. *Járdánházi* Eszter sajóvámosi lakos, kinek férje hat éve már Amerikában van, f. hó 6-án gyermeket szült s azt megfojtván, egy vastag ruhába takargatva kertjében elásta. Majd 11-ikén éjjel fél 3 óra tájban újra kiásta és egy fazékba belegyömöszölve, 10 éves *Erzsi* nevű leányával a kertek alatt a temetőbe vitte és ott anyja sírjának végibe eltemette. Mialatt ezt végezte, leányát a temetőtől mintegy 30 lépésnyire hátrahagyta, hogy ott vigyázzon, nem közeledik-e valaki. Ilyen várakozó állásban bukkant rá az épen szolgálatot tevő járőr, elfogta és így került napvilágra a szörnyűség. Részleges tudósításunk az ottani levelezőnk közlései alapján következő: A falubeli asszonyok is jól tudták, hogy *Nagy* Sándorné más állapotban van, és hogy e hó elején már közel volt a lebetegedéshez. Annál inkább bámultak tehát, mikor Nagyné 6-ika körül 2 napig látható nem volt és mikor pedig 9-én a utcára ment, már nyoma sem volt a terhes állapotnak. A szomszédok közül különösen *Ár* Józsefné szül. *Szomolya* Eszter, *Demeter* Sámuelné és *Tóth* Sámuelné egymás figyelmét felhívták arra, hogy kölcsönösen vigyázzanak Nagynéra, nehogy elveszítse és elpusztítsa a gyermeket *Nagy* Sándorné. A figyelmekkel tartásnak meg is volt az eredménye, hogy 9-én már nem volt észrevehető a terhesség. A szomszédok rosszat sejtve jelentést tettek a községi előjáróságnak, mely viszont a csendőrségnek tett jelentést. A vizsgálat megindult. Meg lett idézve özv. *Ragályi* Jánosné községi szülésznő is, a ki a következőket adta elő. Neki is tudomása volt *Nagy* Sándorné terhes állapotáról. Meg is jelent a lakásán e hó 9-én, de az ajtót mindannyiszor zárva találta. Végre délután 3—4 óra tájban otthon találta. Beszélgetni kezdtek. A szülésznő megkérdezte Nagynét, hol járt 2 napon keresztül, mire Nagyné azt felelte, hogy Miskolcra.

A gyermekről is kérdezősködött, de *Nagy* Sándorné tagadta, hogy már megszülte volna. *Ragályi* né kételkedni kezdett és azzal fenyegette, hogy miután ő épen az ellenkezőt látja, ha nem vallja be hova tette a gyermeket, megvizsgálja és feljeleníti, mire *Nagy* Sándorné annyira megijedt, hogy sirva fakadva beismerte, hogy megszülte a gyermeket és elbeszélte azt is, hogy megfojtva a kertben elásta; egyszersmind arra kérte *Ragályi* né, segítkezzen neki az eset eltitkolásában. Ezek után *Nagy* Sándorné került vallatás alá és csak azzal mentegődött, hogy férje haragjától való félelmében követte el. Valaki ugyanis a falubeliek közül megírta férjének Amerikába azt, hogy áldott állapotban van, mire férje azzal fenyegette meg egy levelében, hogy nemsokára hazajön és ha igaz, a mit írnak, agyonveri. Ezt akarta ő kikerülni azáltal, hogy a gyermeket rögtön a szülés után megfojtotta és elásta, hogy ne maradjon semmi nyoma. A csendőrség azonnal jelentést tett a miskolci kir. ügyészségnek az esetről. Minthogy beismerésben levő tettes vizsgálat folyamán többször össze is rogyott és a szülési fájdalmak teljesen elgyengítették és beteggá tették, övéi gondozása alatt szabadlábban hagyták. Szombaton azonban, mikor a felügyeletet gyakorló csendőrök a lakására mentek, hogy állapotáról értesüljenek, azzal a kijelentéssel lepték meg őket a házbeliek, hogy a beteg nő még jókor reggel felkelve az ágyból a szőlőhegyre ment fel, a lonnan még nem érkezett vissza. A nyomozás azonnal megindult, de eredmény nélkül; a gyermekgyilkos anyának teljesen nyoma veszett. Ugy látszik, hogy a letartóztatástól félve, megszökött. Most a csendőrség a legszélesebb alapokon nyomozza és a bíróság is körözteti.

— **Óriási tűzvész Szirma-Bessenyőn.** Péntek délután fél öt óra tájban kigyuladt *Murin* József szirma-bessenyői lakos csürje és a szélben szerte repkedő szikrák felgyújtották a házat is. A teljesen meg nem felelő oltás mellett a tűz tovább is terjedt és alig egy óra alatt már a fél falu állott lángokban. Oltásról már szó sem lehetett s így történt, hogy eddig 31 lakóház a hozzátartozó melléképületekkel együtt, a községi bika-ól, a falubeliek összes gazdasági épületei és majorjai teljesen elpusztultak. A nagy tűzbe odaégett két ló és egy borjú is; emberéletben szerencsére nem esett kár. A

Pestre, odautazott csak azért, hogy végre megszerezhesse az öcsce könyvét.

A vasutról egyenesen abba a régi könyvkereskedésbe hajtatott, a hol minden karácsonykor szokott venni egy pár diszkötésű könyvet.

Ott nagyot bámultak, mikor a ritka vendéget ily szokatlan időben meglátták. Valami ünnepélyes fuvalom vonult végig a könyves boltban, mikor ez a mindig csak politikával foglalatalkodó alak ott megjelent. Szinte megilletődve kérdezte tőle a bolt tulajdonosa, hogy mivel szolgálhatnak ő méltóságának?

A boltban álldogáló tanárok és írók pedig hiába várták, hogy kiszolgálják őket, az egész személyzet mind ezt a nagy urat nézte, a ki karácsonyon kívül is betoppant oda. Ugyan mit akarhat?

— Az öcsém valami új könyvet irt — mondta a megyefőnök — azt szeretném megszerezni.

— Igenis, szolgálatjára a méltóságos urnak. Tessék helyet foglalni — udvariaskodott a czézfőnök.

Aztán meglehetősen halkan odasugta a prokuristájának.

— Valami Honthy új könyvet adott ki. Nézzenek utána, hogy előkerítsék.

— A Honthy új könyvét! — adta ki a rendeletet a czézfőnök.

S a segédek keresték, — tüvé tettek az egész raktárt, bujták a katalógusokat, mind hasztalan, nem találtak Honthytól semmit, se új könyvet, se pedigien régit.

S jelentést tettek a prokuristának, hogy nem is létezik Honthy-irodalom.

Ez meg tudára adta a főnöknek, hogy a könyv nincs raktáron s a katalógusokban se fordul elő.

A főnök nagy zavarba jött s kétségbeesetten sajnálkozott előkelő vevője előtt, hogy a könyv nincsen raktáron. De mikor látta a főispán ur ijedségét, hamar hozzátette.

— De azért megszerezhetjük egy negyed óra alatt. *Ráth* Mórnál bizonyosan meglesz. Csak a czímet kérjük.

— A czímet? Mint rendesen: a *Vadászkürt!*

— Pardon, a könyv czímét vagyok bátor tudakolni . . .

— A könyv czímét? A patvarba is! Még néhány nap előtt tudtam . . . Én irtam föl a kaszárómnak is, meg a főjegyzőnek is! S most isten bizony, tisztára elfelejtettem. Hm, hm, bizony nem tudom, olyan furcsa is a czíme . . .

— Se baj, méltóságos ur, talán úgy is ráakadunk, — biztatta a könyvárus. — S ugy-e bár, ha előkerül, megküldnetjük méltóságodnak?

— Nem, nem, ne küldjék! — tiltakozott a főispán, a ki már jóformán kint volt az utcán.

Az a meggyőződés érlelődött meg benne, hogy az unokaöcsce nem is irt regényt. Honnan is tudna regényt írni? Szélhámos-ság az egész! Megvesztegetett egy-két újságot, hogy hitessék el a publikummal, mikép *Vedrey* Oszkár könyvet tud írni. Haszontalan svihák! Csak találkozzam vele!

Estefelé találkoztak is a gentry-kaszinóban. *Oszkár* nagy örömet mutatott, mikor megpillantotta a nagybátyját. Ez pedig fagyosan viszonzta az üdvözlését.

— Mi baja van, kedves bátyám?

— A megyei politika . . . Sok dolgot ad a közlő tisztujtás . . . Jobb a ti sorsotok itt Budapesten.

S csipősen tette hozzá:

— Nincs egyéb gondotok, mint könyveket írni.

— Az se utolsó foglalkozás — felelte *Oszkár*. — Regényemből már a második ezret nyomják. Az első kiadás jóformán elfogyott.

tűz eddigelé a bevallott adatok alapján 23,821 frt 90 kr. kárt okozott. Nincs kizárva, hogy újra lángra kap, mert nagyon sok helyen a gerendák még most is füstölnek. A tüzet a Murin Józsefnél dolgozgató tót munkások okozták. Egyikük, egy *Tepper* János nevű a csűrben pipára akart gyújtani, a gyufa feje gyújtás közben elugrott a közeli szalmába, a hol tüzet fogott. A munkások iránt nagy az elkeseredés a faluban, mert a szerencsétlenül jártak között igen sokan vannak, kiknek nem maradt egyébük a rajtavalójukon kívül.

— **Gyilkosság Aranyoson.** *Zima* Ferencz aranyosi parasztleány régen szerette *Faragó* Erzsébet odaváló leányzót. Ez azonban ugy látszik nem viszonzta a fiatalember szerelmét s tudni sem akart annak házassági ajánlatáról. A szerelmes fiatalembert a leány rideg visszautasító válasza rendkívül elkésé- ritette és tegnapelőtt délután, mikor még válasza sem méltatta az ostromló szerelme- st, egy revolverrel agyonlőtte a leányt. A lövés zajára előkerült a leány apja is és midőn meglátta vérében fetregő leányát, a fájdalomtól felbőszített apa vasvillát ragadott és azzal leszúrta a szerelmes, gyilkos fiatal- embert. A tett elkövetése után maga jelent- kezett az előjárásánál, melynek értesítésére megjelentek a helyszínen a vizsgálóbíró és törv. orvos és megejtették a halottszemlé- t és boncolást.

— **Levél** (Miskolcz jogász ifjúságához). Kedves barátaim! Nektek, kik most távol Pestről, távol a lóversenytér izgalmaitól *Etelka* és *Janka* körül mulatozva életek világokat, üdvözlétet küldi általam *Hyams*, *Adams*, *Cleminson*, *Scharpe* ugy a maguk, mint többi jockeytársaik nevében, kik kutató szemekkel hiába keresnek benneteket most- tanában az egy forintos hely korlátjánál, hol tavasszal és ősszel ülni szoktatok és Pardon- tól kezdve *Oculi*-ig minden telivér busan nyerit a miskolci ifjúság üres helyénél. Bár ezek futkosnak idegesen a totalisateur körül s ezek állanak izgatottan a tribünön, mégis mindenki üresnek találja a teret, hiszen nem hallani a miskolci fiúk harsány kiáltozá- sait: „Häng di' an Dezső!“, „Miska!“, „Jenő“ fuss a „Kisasszonyért!“ . . . Be kár, hogy nem vagytok itt. Együtt gyönyörködhetnénk az izgató finishekben s az utolsónak beér- kezett „toldzikkor“ lovainknak istenét együtt szidhatnánk az előre eltett egy forintért a

Hitesd el az öregapáddal! pattant föl Honthy Ábris. — Akkor fogom hinni, ha látom. Már egy álló hete, hogy hajszolom azt a könyvet s nem tudok ráakadni. Ha olyan sok volna belőle, tán én is megtudtam volna kapni . . .

— Hogyan? A bátyámnak még nincs meg? Jöjjön le velem egy könyvesboltba, mindjárt megszerezük.

Az öreg ur hihetetlenül rázta a fejét, de azért követte az öcscsét s ment vele le a fényes lépcsőházból, ki a Kossuth Lajos- utca aszfaltjára.

Ott beléptek egy könyvkereskedésbe, a hol Oszkár, miután jó estét kívánt, így szól!

— Kérek egy „Drugeth-család“-ot Ved- reytről.

— Rögtön előadták. Oszkár kifizette (igaz, hogy két ezüst forintot adott érte s nem egyet) s bámuló nagybátyjával már kint volt az utcán.

A főispán, mintha álomban volna, olyan nagyot nézett. Hogyan, mindezt egy perc alatt! Ily gyorsan! Hisz ez meseszerű!

A lámpák fényénél csodálkozva nézte a könyv címét s ekképen dörögött.

— Hát mégis igaz! . . . No majd elol- vasom!

városba vivő confison, míg összetört szí- vel és zálogszedüléssel telt zsebbel nevetgél- hetnénk az irigységtől sápadt gyalogjáró, vesztés tizezrekre . . . Jertek minél előbb! Majd kalauzolni foglak, mert nem ismertek a versenytérre, annyi az ujtás rajta. A total- isateur köröskörül megnyitattott a fogadók számára új számológépekkel, melyeken köny- nyebben lehet eligazodni s a mely ticketei- teket maga nyomja le. Minden két forintos cassánál megtehetitek az aranyórátokért kapott rongy öt pöngőt és a verseny végez- tével nézhetitek, hogy futnak az emberek a ti pénzetekért a külön helyen felállított ki- fizető pénztárhoz olyan sorrendben, a mint a jegyeket vették . . . Azt csak tudjátok, hogy *Hyams* egy gyönyörű lovaglás után, melyet *Duennán* véghez vitt (tot. 5 : 38; tiz bükkal megvult), *Baden-Badenbe* ment, hol *Galifarddal* haza akarja hozni a 100,000 márkás nagydíjat, a miben, szívből kívánom, Isten segítse. (A „Vadász és Versenylap“-nál már meg is tettem! . . .) *Adams Sandwichen* 44-szer ért ez idén elsőnek a célhoz és ezzel *Königswarder* sárga-kék dresse 343516 koronát nyert versenydíjából . . . De 1/2 3! Futok a versenyre . . . Szervusztok. Várva vár *Barátotok*.

— **Gyilkossági kísérlet.** Nagy népcsődület verődött össze tegnapelőtt este a Mindszent- utcán. Egy ismeretlen, eléggé jól öltözött fiatal ember agyon akart szurni egy szakács- nőt. Az nap délelőtt koldusként bekopogt- ott *Kiszelyék* konyhájába, hogy a szakács- néval, a kit ismeretlenül szeretett, beszélget- hessen. — A szerelmi ajánlatokat a nő visszautasította. A fiatal ember ugy látszik, igen állhatatos volt, mert egész nap a kapu- nál várakozott. Délután a szakácsnő egy barátjánőjével a temetőre ment a sírokat ön- tözgetni, a fiatal ember oda is követte a nőt. Visszafelé a szakácsnő, hogy megszabadul- jon kellemetlen követőjétől, bement a Mind- szenten a *Doleschall*-házba egy barátjánőjéhez. A fiatal ember oda is felment s követelte a nőtől, hogy őt viszon szeresse; egyszersmind pedig egy kést villogatott a kezébe. A ház- beliek erre rendőr után kiabáltak (persze, rögtön nem lehetett kapni) s mikor végre ez megjelent, a fiatal ember a sötét-kapu felé menekülve, megugrott. A rendőrségnek nem sikerült elfogni mindezeideig a szerel- mében gyilkolni szándékozó fiatal embert.

— **Tűz.** Vasárnap déli egy óraker nagy tüzet jelzett az örtorony. Tűzoltóink bámu- latos gyorsasággal jelentek meg a helyszínen, mely a Sörház-utca 34. sz. alatt levő szalma- fedeles házacska volt. A nagy apparátussal megindult oltás, melyet a folytonosan tartó szélvész okvetlen szükségessé tett, csakhamar annyira lokalizálta a tüzet, hogy a közeli, nagyobbbrészt szalmafedeles házak daczára sem kellett tartani a vész tovatérjedésétől.

— **Feltörték a perselyt.** Istentelen tolvajok garázdálkodtak az elmúlt szombaton a diósgyőri róm. kath. templomban. A szegények számára kitétt záros gyűjtőperselyről a lakatot le- feszítették és a benne levő pénzt elrabolták. Az erélyesen megindult nyomozásnak sikerült is kézrekeríteni az istentelen tolvajokat *Kovacsik* Ede és *Dolezsár* Viktor diósgyőri lakosok személyében, a kik elfogatásuk alkalmával ugy beszéltek el az esetet, hogy hamis kulccsal nyitották ki a perselyt, az abból kiszedett pénzt saját céljaikra for- ditották, a hamis kulcsot pedig utközben el- vesztették. Beismerésben levő tetteseket fel- jelentették a miskolci kir. törvényszékhez.

— **Vértanuság a kutyáért.** A miskolci peczerek kora reggeltől besötétedésig kerge- tik azokat az ebeket, a melyek szájkosár nél- kül élnek világukat. Nem könnyű foglalkozás ez, mert nemcsak a kutyák haraguszna érte, mert a nyakukra csavarja a drótját, hanem a kutyák gazdáai is, akik a haragjukat érez- tetik is a szegény peczérrel. Az pedig bujáb- ban beállit a rendőr-bírószághoz és ott panasz- kodik. A mit tegnap reggel elmondott, szin- tén bizonyítja, hogy az emberek szívében mily nagy a szájalom a kutyák iránt és

mennyire készek érte harcra kelni az em- berrel. Imhol a szegény peczér bus éneke:

— Kapitány ur ezt nem lehet kiállani. Szerencsétlenül kezdődött már a reggel is. A Széchenyi-utcán egy kis fehér kutya sza- ladt elébem. Szájkosár nem volt rajta, meg akarom fogni, erre odajön egy ur és össze- szid.

— Miért? Mit mondott?

— Azt mondta: Ne bánts a kutyát. Me- gyek tovább. A sötét-kapu alól két sárga kutya ugrott ki. Az egyik rám ismerhetett, mert a mint meglátott, nekiszaladt a Kossuth- utcának. De a másik? Az állott és nézett rám, mintha azt mondta volna: Itt vagyok, fogjál meg. Rá akarom vetni a hurkot, de egy kéz felüti a karom.

— Miért bántották?

— Ez egy jószívű ember volt, a ki saj- nálta a kutyát. Nagyon sok ilyen jószívű em- ber van és nekem sokat kell tőlük túrni. To- vább megyek. A Szemere-utca felől három lepedős, ócska szekér jön tele cigánynyal. Egy rendőr tessékelté őket a városháza felé. Látom, hogy minden kocsiból a borzas fejek között egy-egy kutyatej is van. Szájkosár egyikén sincs. Előveszem a szerszámom, hát nem rám rohannak a cigányok, még a rendőr is rám kiáltott:

— Mit akar kend?

— A kutyát akarom megfogni.

Erre a rendőr leintett:

— Meg ne fogja azt a kutyát, nem látja, hogy az is — *toloncz*.

— **Tettenért tolvaj.** Már néhány hónapja, hogy a mező-kövesdi állomás raktárhelyisé- geiben felhalmozott életneműeket és egyéb tárgyakat ismeretlen tettesek lopkodják. Hiába volt minden figyelem, a tetteseket nem lehe- tett megcsipni. Az elmúlt szombaton azonban végre sikerült elfogni a tettesek egyikét. A szolgálatot tevő járőr észrevette, hogy egy ember két zsák árpát visz ki a raktárból, üldözőbe vette, mire az illető eldobta a lo- pott dolgokat és futásnak eredt, néhány órai kutatás után azonban kézrekerült. Neve ifj. *Lanszki* Mihály s a nyomozás során lakásán többféle lopott holmit is találtak. Feljelen- tették a bíróságnak. A nyomozás tovább fo- lyik, mert valószínű, hogy bűntársai is vannak.

— **A gyermekek miatt.** *Árvai* István, *Pisák* István és *Mikolai* János rakacza-szendi lakosok gyermekei együtt játszadoztak az utszélen. Valami miatt összevesztek és kórók- kal kezdték egymást ütlegelni. A játék vége sirás lett. Mindegyikük hazament és sirva panasolta el, hogy a másik kettő megverte őt. A szülők a gyermekek ezen hazug meséi folytán egymásnak rontottak, először a sárga földig huzgálták le egymásról a tisztességet és becsületet a falu utcájának kellő közepén, majd pedig dobálni kezdték egymást, miköz- ben *Árvai* István egy kövel oly hatalmasan megdobta *Mikolait*, hogy orvosi vélemény szerint mintegy 30 napig tartó súlyos testi sértést szenvedett. Az esetet feljelentették az edelényi kir. járásbírószághoz.

— **Nyitott ablakok.** A külvárosi utca néma, kihalt. Hiába pillant rá a hold, nem jár ott senki. Még egy nyávogó cziczát sem látni sehol. Az esti szellő is alig mer ide behatolni. Csend van, csak a fák beszélgetnek csende- sen a sötétben . . . Egyszerre az utca végén egy magános alak tűnik fel. Lassan jön, vi- gyázva, hogy a lábai alatt meg ne zörrenjen a kavics, egy kinyitott ablak előtt aztán meg- áll. A hold egészen leereszti arczáról a fá- tyolát és ugy nézi, hogy mi lesz most. De a magányos éjjeli járónak mintha nem tetsze- nék a hold kíváncsi tekintete, ugy szeretné, ha egy kicsit sötétebb lenne. Majd kifog ő a holdon. Odatámaszkodik egy akácfa-hoz és az árnyékban vár. — Sokáig áll ott mozdulat- lanul, míg aztán a hold megunja a várako- zást vagy talán megfélekedzik róla és újra a felhők mögé buvik. Ezt várta csak a lovag: most gyorsan előlép a fa alul s a nyitott ab- lak előtt sétálva füttyülni kezd: „Ez az ut- ca bánat utca — Bánatkövel van kirakva . . .“ Erre az ablak sötétjéből egy fehér alak tűnik

elő s karjait a lovag felétárja. A lovag pedig odahúzódik, szorosán az ablak alá, meg-simogatja a tündér haját, aztán ráborul, a kitárt karja közé. Ugy maradnak egy darabig, de az utca végéről valami nesz hallik s a lovag olyan rejtélyesen, mint a hogy jött, elvonul . . . A hold pedig nem látott semmit, csak most néz ki a félszemével s szeliden hinti sugarait a távozó után . . . Az utca azután újra csöndes lesz. A hold megint hiába néz, nem látni senkit, semmi hang, csak a fák beszélnek halkán. Bizonyosan van mit beszélniük . . . De most újra jön valaki. Éppen olyan csendesen jár, éppen úgy halkítja lépteit zaját, mint a másik, míg végre egy háznál megáll, ott is nyitva az ablak. Körülnéz, feltekint a holdra, úgy látszik őt is bántja a hold. Csakugyan, addig áll, a míg a felhők eltakarják a vén égi lámpást. Egészen sötét van az utcában. Alig látja a nyitott ablakot, de azért egyenesen odalépked, lassan, vigyázva, mint a macska. Az ablakhoz érve, kezébe fogja kampós botjának alsó végét, mélyen behajolva, benyújtja a sötét szobába. Kihuz valamit, még egy tárgyat, egy harmadikat, három párna. Ekkor felkapja fejét, a homályos utcába figyel, mintha megszűröl jönne valaki. Hamar egy kendőbe köti a párnákat és csendesen elsonpolyog . . . Az előbukkanó hold pedig nem tud semmit, szelid hangulatában nyájas mosolyal néz a távozó után . . .

— **Elgázolás.** Antóni Pálné sajtó-szentpéteri öregasszonyt a vásár alkalmával a városház-téren a zsolczi pap kocsija elgázolta. A súlyosan sérült asszonyt a mentők beszállították a kórházba, a hol ápolják.

INNEN-ONNAN.

× **Hogyan él az angol királynő.** Viktória királynő mindig korán szeretett fölkelni, de a legutolsó években elhagyta ezt és most első reggelijét az ágyban szokta elkölteni. A villásreggelijét a királynő fél tizenegykor családja körében és, ha szép idő van, a kastély kertjében fogyasztja el. Azután a királynő titkaraival visszavonul a folyó államügyeket elintézni. Mikor véget ér ez a munka, fölolvastatja magának azt, ami legfontosabb. Aztán következik a kocsiázás az ismert kis, szamarak által vont fogaton, miközben gyakran megáll a királynő egy kis mintamajorság előtt, hol az ő reggeliző asztala számára a különös gonddal készült vaját készítik. Két órákor a királynő lunchre vissza tér Windsor kastélyba. Ez pótolja nála az ebédet és a lunch után sokszor nyit fogaton kocsiázik. Ha szép az idő, a királynő Fremoreban teázik, azután pedig az időt diner idejéig írással, olvasással, sőt sokszor kötéssel tölti. Az ebédnél a királynő az asztalfőn ül és ebéd után minden vendégével vált néhány barátságos szót. De ezzel a napi munka még nem ér véget. Csak ezután végzi még el a királynő magánlevelezését és veszi elő naplóját, melyet minden nap új följegyzésekkel gazdagít.

× **Herman Ottó — a szász pap.** A Fehér egyháznál megtartott Petőfi-emlékünnepeken megjelent — miként azt kellemes érzéssel látták és adták a hirt tovább — jeles tudósunk, Herman Ottó is, lóháton, nagy feltűnést keltvén lengő szakállával és a szél által lobogtatott hajával. Amint a sirhoz kifelé lovagolt, megkérdezi a sorban fölállított székely-udvarhelyi lovas banderistáktól, hogy »Erre visze az ut a siremlékhez?« Az igenlő válasz után odaszól Szabó Ferencz mészáros, Sz. Udvarhely város »gura szádu-luja«, hogy: — No hála istennek, hogy megjött maguknak is az esze, öreg ur!

Ez a megjegyzés elég hangos volt arra, hogy a kissé nagyot halló Herman Ottó is meghallja s nyomban megkérdezte, hogy mire érti ezt?

— Biz en az urat szász papnak néztem! felelt a polgártárs és tovább haladott apró

lépésű kis székely lován. Később újból találkoztott a polgártárral Herman Ottó s oda szólítva magához, azt mondja neki: »Nolássa, itt mutatok én magának egy igazi »szász pap«-ot s erre bemutatta Szász Gerót, Kolozsvár jeles református papját. A tréfával azonban Szabó Ferencz uram sem maradt adós, mert meg is hívta Herman Ottót az új ismeretség alapján egy kis »flékenre« Székely-Udvarhelyre.

× **Ujfajta kivégzés.** Amerikában nagyra vannak most a villamos kivégzéssel, a japán kormány már túl van ezen a módszeren. Mint egy amerikai lap jelenti, Japanban a kivégzésnek új módját találták föl, a mely gyorsan, teljesen fájdalom nélkül működik s a halottnak az arcát teljesen változatlanul hagyja, míg a villamosság az arcvonásokat borzasztó módon eltorzítja. A halált légüres tér idézi elő. A kivégző szobának légmentes czellának kell lennie, a melyet a fogházzal összeépítenek. A szoba nyolcz láb magas, tíz láb hoszu s tíz láb széles. Mindegyik oldalán hüvelykvastag üvegből készített ablak van, amin keresztül a törvényszék kiküldöttei figyelemmel kísérhetik az egész kivégzés menetét. A czellát hatalmas légszivattyúval kötik össze, a mely a czellából a levegőt egy perc és negyven másodperc alatt kihajtja, úgy, hogy az elítelt nem is jön tudatára a dolognak s a halál megfulladásától való félelem nélkül áll be. Ezt a szobát már kipróbálták egy hatalmas bernáthegyi kutyán. A kimulás a légüres tér képződése után másfél percczel beált. Az eb a kimulás után is oly természetes helyzetben feküdt, hogy nem is hitték döglöttnek s még félóráig folytatták az eljárást. Később a jelenlevő állatorvosok megállapították, hogy az állat másfél perc alatt mult ki. Az eljárás körülbelül a következő lesz: Az elíteltet levetkőztetik, nehogy az a levegő, a mely a ruharánczokban esetleg összegyűlt, akadályozza a kivégzést. Azután háttal a szoba földjére fektetik, kezeit a feje fölött összekötve, hogy lehetségessé tegyék a mellnek teljes kitérülését. Ha a légüres tér képződik, akkor a mell összehúzódása következtében kilökött levegő is kimegy a szobából s miután nincs levegő, amely a kilélegzett levegőt pótolja, a halál rögtön bekövetkezik.

× **Tizenegy évig hóban eltemetve.** Svájci turisták két hét előtt egy glecserhasadékban egy holt testre akadtak, amelynek a zsebében talált iratokból sikerült a szerencsétlenül járt turista kilétét megállapítani. Így kiderült, hogy az illető Hoffman Ágost zürich-riespachi polgár, ki 1888-ban ismerőseivel kirándulást tett Engadinban és azóta eltűnt. Ugy látszik eltévesztette az utat és mindinkább a hó és jég régióba jutott, honnan nem tudott többé megszabadulni. A holttest, mely tizenegy évig volt a hóban és a jégben eltemetve, még nem indult feloszlásnak.

Tanügy.

* **Beírás a főgimnáziumba.** A miskolczi ev. ref. főgimnáziumba a beiratások augusztus utolsó négy napján és szept. 1-től 8-ig tartanak. A szept. 8-ánál később jelentkező tanuló csak az eltöltött idő igazolása és folyamodvány mellett vétetik fel az igazgatótanács által.

Az első osztályba olyan növendékek vétetnek fel, a kik életük 9-ik évét már betöltötték és a 12 évet túl nem haladták s elemi 4 osztályt végeztek, vagy felvételi vizsgát tesznek, hogy az elemi tantárgyakban való ismereteiket igazolják. Az első osztály párhuzamos és bele 120 tanuló is felvehető.

A beiratásnál minden tanuló atyja, gyámja vagy azok megbízottja kíséretében tartozik az igazgatónál megjelenni, a július elején beírt tanulókat bizonyítványukat ugyanott át-

veszik, hogy az osztályfőnöknél jelentkez-hessenek.

A beiratási díj 5 frt évi tandíj az alsó négy osztályban 22, a négy felsőben 32 frt, melynek fele a beiratáskor, fele pedig február elején fizetendő.

A vidéki szülők figyelmeztetnek, hogy fiaik szállásának fogadásnál a tanári kar és az igazgató tanácsát előre kérjék ki, mert a tanári szék jogosítva van az általa nem helyeselt szállásról a növendékeket más helyre rendelni.

A javító vizsgák, valamint az elmaradt, vagy új engedélyt nyert tanulók magánvizsgálatai aug. 31-én d. e. 8 órákor kezdődnek, a ki a javító vizsgáról elmarad, osztályismétlésre utasítatik.

Az 1899—1900. tanév szeptember 7-én reggel 8 órákor nyitattik meg és a rendes tanítások megkezdetnek.

Miskolcson, 1899. aug. 18.

Dr. Kovács Gábor, igazgató.

* **A miskolczi áll. polg. és kereskedelmi iskola igazgatósága** közhírré teszi, hogy a polgári iskola hatodik osztálya átmenetileg az 1899/900. iskolai évben is megnyílik.

A felső kereskedelmi iskola alsó osztálya már 1899. szeptember havában párhuzamosítva lesz. A középső és felső évfolyam azonban még nem lesz párhuzamosítva és így azokba 50—50 tanulóval többet fel nem vehetünk. Az intézet volt tanulói szeptember 1-én előnyben lesznek, azután azonban a más vidéki tanulókat is beírjuk és az fog kimaradni, a ki későbbben jő.

A polgári fiúiskolai magánvizsgálatok aug. 30-án, a leányiskolaiak pedig 31-én lesznek megtartva. A felvételi és javító vizsgálatok augusztus 30-ától tartatnak szeptember 1-éig, mind a három iskolában bevégezendők. — Beiratások a felső kereskedelmi iskolába szeptember 1—3 án d. e. 9—10 órák között, a leányiskolába ugyanakkor d. u. 2—4 órák között eszközölhetők. A beiratáskor az iskolai bizonyítvány, születési, himlőoltási bizonyítvány és az előre kitöltött igazolvány az erre kijelölt szolga megbízottainak átadandó. Igazolmányok az iskolában az erre kijelölt teremben lesznek kaphatók, hol iróeszközök lesznek és a kitöltés iránt megbízottam fog utasítással szolgálni. D. e. 10 és d. u. 3 óránál később jelentkezők azon a napon nem lesznek beírva. — Női kereskedelmi tanfolyam nem lesz, mert a magas kormány erre az évre országosan beszüntette a tanfolyamokat. — Izr. tanulók előbb az izraelita hitközségnél fizessék le az egész évi hittani tandíjat és csak a nyugtatvány előmutatás után fogjuk beírni. Tandíjmentességért olyan tanulók folyamodhatnak, kik jó magaviseletű s jó osztályzatú bizonyítvánnyal bírnak, legfeljebb egy elégséggel. A kik ily bizonyítvánnyal tandíjmentességért folyamodnak, azok a hittani díj alól is mentesek.

Miskolc, 1899. augusztus 18.

Gálffy Ignác.

* **1899—1900 évi iskolai beiratások.** 1. A miskolczi izr. elemi iskolában az 1899—1900. tanévi beiratások augusztus hó 20-tól szeptember 3-ig tartatnak naponként d. e. 9—12-ig. — 2. Figyelmeztetnek mindazok, kik egész vagy mérsékelt tandíj mentességért akarnak folyamodni, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket már augusztus hó 10-től 20-ig dr. Ixel Soma iskolaszéki elnök czimén a hitközségi irodában annál inkább adják be, mivel később érkező folyamodványok tekintetbe nem vétetnek. — 3. A kitűzött beiratási határidőn túl csak iskolaszéki engedéllyel fognak növendékek felvétetni. — 4. Az első osztályba csak azon gyermekek vétetnek fel, kik az 1899. év végével töltik be a 6 ik esztendő. E végből idegen gyermekek anyakönyvi kivonatot tartoznak felmutatni. — 5. Az első osztályba lépő gyermekek himlőoltási bizonyítványt is kötelesek hozni. A: elnökség.

Közgazdaság.

A gabonakereskedők uzsoráskodása.

A gabonakereskedők uzsoráskodásáról sok szó esett már a lapokban. Mi is többször támadtuk azt a hallatlan gazságot, a melyet némely gabonakereskedő a földművelő nép megrontására évek óta büntetlenül üz.

Lett valami foganatja a felszólalásoknak, a panaszoknak? Eddig nem igen. Most is ép o y szemérmetlenül és galád módra rabolják meg a védtelen embereket, a kik megszorult állapotban hozzájuk fordulnak néhány forint kölcsönért, mint azelőtt.

A leggyalázatosabb a dologban, hogy épen azokkal a kisebb gazdákkal szemben üzik gazságaikat, a kik oly sok anyagi gonddal vannak terhelve. A kiknek keserves, fárasztó munkájuk terményét ők minden lelkifurdalás nélkül zsebrevágják.

Mit is cselekszenek csak a gabonakereskedő urak?

Talán mondani is felesleges, mert még nálunk is fordulnak elő esetek, a mikor a kisebb gazdák ezeknek a gaz uzsorásoknak a karmai közé kerülnek, a kik azután tönkre teszik.

Tudja mindenki, hogy a kisebb gazdák helyzete milyen. Hogy a gyakori rossz termés, a buza-árak mesterséges lenyomása, a földre kirótt nagy adó mily válságos helyzetbe sodorja. Ha terem is valamit a föld,

a termés egy része kell vetőmagnak, egy része a család fentartására, nem csekély adókra, no meg aztán a telekkönyvi terhek kamatjára és törlesztésére. Neki magának és családjának ruházkodására és egyéb kiadásai fedezésére misem marad. Sőt sokszor még az adóra, a telekkönyvi terhekre sem.

Rossz termés idején pedig még az is előfordul, hogy a vetőmag sem marad, úgy kell azt is pénzen venni, de miből?

Takarékpénztárhoz számtalanszor fordul hiába kölcsönért, mert ott nem adnak, mivel a földet a nélkül is elég adósság terheli.

Segít tehát magán úgy, a mint megszorult ember szokott — uzsoráshoz — megy. Az uzsorás pedig nem más, mint a buzakereskedő, a ki 8 frtos buza-árak idején előre megveszi tőle a jövő évi termést, természetesen nem 8 frtért, hanem 4—5 frtért métermázsánként.

Mikor azután 3—4 hónap múlva az aratás bekövetkezik és ha a gazdát ismét csapás éri, azaz nem terem annyi sem, hogy a vetőmaga és az élleme megmaradjon, akkor miből szállíthatja be a kereskedőnek azt a búzát, a melyet előre féláron eladott és az arra kapott összeget régen túlélté?

Semmiből!

Mi történik tehát, ha a búzát kellő időre be nem szállítja?

Mi más, mint az, hogy a kereskedő a kis gazdát perli. Az még hagyján volna, ha csak a kölcsönadott készpénzt és annak törvényes kamatját követelné.

Nem így tesz, hanem búzát követel. Azaz 8—9 frtos búzát, holott ő azért 2—3 hónappal előbb métermázsánként 4—5 frtot fizetett. Sőt annyira szemérmetlen, hogy a rendes (nem uzsora) buza-ár kamatját is kívánja.

A megszorult kisgazda természetesen nem tud búzát adni, mert hiszen az nem is termett, nem is képes annyi 8—9 forintot fizetni. a hány métermázsá buzát eladott.

Mi következik tehát ebből?

Az, hogy a buzakereskedő ur perel. A pert megnyeri, mert a bíróság nem igen tartja érdemesnek mérlegelni, vajjon jogos-e a követelés, avagy jogtalan. Az meg éppen nem jut eszébe a bírónak, hogy itt tulajdonképpen egy rut uzsorapörőről van szó, a melyet a büntető törvénykönyv büntetni rendel.

Megítéli tehát a bíróság a követelést. De a gazda akkor sem fizethet, mert nem képes. Erre azután jön a végrehajtás, majd az árverés. Előbb elkel potom árért az ingóság, majd a föld, melynek terményéből tengeti a maga és családja életét. Elveszik feje felül a házat. Elvisznek tőle mindent, de cserébe nyomnak a kezébe egy koldusbotot, mely egész életére elég lesz.

És ezek ellen a bűnös érzelmek ellen eddig jóformán mit sem tettek a bíróságok.

Miért? Talán mert nem volt panaszos? nem találkozott senki, ki feljelentést mert volna ezek ellen a rabló uzsorások ellen tenni? — Oh volt panasz elég! Nem egy, nem száz, de ezer.

És ha volt panaszos, hát nem találkozott volna bíróság, a mely meghozta volna a szigorú ítéletet, a mely kellőleg sujította volna a gaz uzsorást?

Oh volt bíróság is. Hozott is ítéletet, el is ítélte a bűnöst. De hogy hallgatott-e eléggé a bíró a lelkiismeretére, mikor egy uzsorást — a ki több száz embert tönkre tett — 3 hónapi fogházra és 4000 frt pénzbírságra ítélte, — arra azt mondjuk, hogy — nem.

Azt a három hónapot majd csak leüli valahogyan a vádlott, a mit bünteteskép (!) kapott, feltéve, hogy a felső bíróságok el nem engedik azt. A 4000 frt bírságpénzt is megfizeti könnyen abból a pénzből, a mit sok száz és ezer kis gazdától elrabolt. — De ezzel korántsem lesz az igazságnak elég téve.

Az igazság az lett volna, ha a bíróság kötelezte volna vádlottat, hogy a tönkretett kis gazdák kezéből a koldusbotot vegye ki és abba visszaolvassa azt a pénzt, a mit tőlük gyalázatos uton-módon elrabolt. Ily példás ítélkezésekkel lehetne segíteni a bajon és megvédeni a gazdákat a hiénák kezétől, de másképen — nem!

Szerkesztői üzenetek.

— A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és kéziratokat vissza nem ad. —

György Béla urnak. Mihelyt megfelelő terünk lesz, közreadjuk. Addig szives türelmet kérjük.

Juga. Tárgya is, kidolgozása is jó; azonban tekintettel arra, hogy jöllehet nincsenek a nevek kitéve, első pillanatban már mindenki tudná, kikről van szó, ez által pedig minden igaz ok nélkül (mert nem csináltak semmiféle büntetendő dolgot) igen-igen kompromittálva lennének, ez pedig nem lehet a czélunk, legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük.

Audiencia. Későn kaptuk a kéziratot, sok dolgunk van, azért csak jövő számunkban felelünk részletesen.

Makó. A „Reminiszcenciák“ igen jó tárcza. Legközelebb közreadjuk. Ha folytatja, úgy az „I.“ jegyet is aláteszszük. Irja meg! Különben mi fölöslegesnek tartjuk ezt. Üdvözlét!

Karla Béla urnak Budapest. Jövő számunkban részletesen válaszolunk.

Sz. M. urnónek. Gleichenberg. A Konstantin-levelező-lapot megkaptuk. Kár, hogy csak annyi a küldemény; máskor tessék többet küldeni, hogy el tudjuk tölteni az időt azok elolvasásával. Legalább nem volnánk oly sokat az Orpheumban! — Igen kérjük, hogy az orvosi tanácsot teljesen tartani méltóztassék legalább szept. 4-ig; az orpheum is akkor megy el! (Azután pedig majd a Czirkuszba mehetünk, mert az is jön.) Üdvözlét!

Legjobb a dr. Forti-féle
sebtapasz
Forti László eredeti gyártmánya.

Rendkívüli gyógy- és fájdalomcsillapító hatása mindennemű sebeknél, égéseknél, daganatoknál stb. Azonnal sillapítja a fájdalmat, oszlatja és rögtön gyógyítja a daganatot.

Ára 1 frt, kisebb 50 kr. és a legkisebb 5 kr. Kapható a készítőnél, Forti László Budapest, II., Iskola-utca 28., és a főraktárban Budapestben, Török József gyógytárban, Király-utca 12. és dr. Egger Leó gyógytárban, Váci-körút 17.

Az eredeti dr. Forti-féle sebtapasz külső csomagolásán itt is lát-ható védjegyet és sajátkezű aláírását a budapesti ker. és iparkamara 6080/1899. sz. végzésével megerősítette.

A számtalan értéktelen és ártalmas utánpótlás arra indítottak, miszerint az utánpótlás ellen a törvényes lépéseket megtegyem és ezek alapján a budapesti büntető kir. járásbírósság 1899. június hó 30-án kelt B. IX. 2. számú végzésével a tapasz hamisítóját, Forti Györgyöt, a tapasz további készítésétől szigorúan tiltotta és elítélte.

4-10

Krausz Jakab
betonépítési vállalat, Cementárúgyára
MISKOLCZON, BUZA-TÉR 24. SZ.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget arról értesíteni, hogy az építési évad beálltával, minden a cementiparba vágó munkákra, jótállás mellett vállalkozom.

T. építészeket, építőmestereket és építetőköt bátorítok arra figyelmeztetni, hogy ezidőszert új szerkezetű

Metalique-lemezeket gyártok; folyosók, előszobák, fürdőszobák, konyhák és járda-kövezésre, 20 féle kivitelben, tartósságáért kezeskedem. A Metalique-lemezek gyáramban megtekinthetők, vidékre pedig szivesen szolgálok mintalemezekkel. Továbbá ajánlom a csakis nálam kapható

Opelni és Lédeczi Portlandcementeket 200 kilós hordókban és 100 kilós és 50 kilós zsákokban.

Gróf Rhon-féle Lábatlani Románcement és Beocsini Románcement zsákokban a 80 kilo, hiteles súlymennyiségért kezeskedem.

Kiváló tisztelettel **Krausz Jakab**
cementárúgyár, Buzatér 24. sz.

169-24-33

Az iskola-idény alkalmára Rosenberg Gyula

az új

szőnyeg- és vászonáruházában

(színház-épület)

állandó nagy raktárt tart

fiu és leány

kész tehernemüekből,

valamint mérték utáni megrendelések olcsó szabott árak

mellett eszközöltetnek.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg **rendkívül meg van elégedve** az asbesttalpallal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalogkiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipépszélnél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők épp oly jók lesznek és épp oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonzcipők.

Zágráb, 1898 július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor úr!

Az asbestbetéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden láb fáradásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő híve

WEKERLE SÁNDOR.

Ovakodjunk a hamisításoktól.

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat izzadástól, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hügyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettős vastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., gyermekeknek fele.

Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy **a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.**

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Kapható kizárólag az **Általános Asbestárú-Gyár Betéti Társaságnál**

Budapest VI., Szív-utca 18.

172-19-52

Egyedüli elárusító Miskolcson **Eigner Vilmos** bórkereskedő.

6923. sz.

tkv. 99.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolci kir. törvényszék mint telek-
könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Papp
Mihály végrehajthatónak Papp József és társai
végrehajtást szenvedett elleni vagyonszű-
rés megsejtesítésére irányuló 21 frt 5 kr.
követelési járuléka iránti ügyében a mis-
kolci kir. törvényszék területén levő: a mis-
kolci 2468. sz. tjbén A 1. sz., 4093. hrsz.
a. 8. nsszámú Forrásvölgy-utcai ház és
udvarra 600 frt ezennel megállapított kikiál-
tási árban az árverést elrendelte, s hogy a
fent megjelölt ingatlan az 1899. évi aug. hó
25. napján délelőtt 9 órakor ezen kir. tör-
vényszék árverelő helyiségében megtartandó
árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan
becsárának 10%-át a kiküldött kezébe
letenni.

Kelt Miskolcson, 1899. évi május hó 30-án.
A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. tvszéki bíró.

Hirdetések

felvételnek

a kiadóhivatalban.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény: 50.000 korona érték

és több kisebb-nagyobb nyeremény,

összesen 1006 nyeremény 100,000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajczár.

az összes nyereményeket kivánatra 20 % levonással azonnal **készpénzben** beváltja

Budapest en: a „Hermes“ Magyar általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8.,

vagy **Szegeden**: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzüsték **a nyerő kívánságára** készek **az 50.000 korona értékű főnyereményt**

egy hasonértékű szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Huzás Szegeden a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytözsdékben és egyéb elárusító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,

Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.

Az összes egyenruházati és felszerelési cikkek főraktára.

Uj üzlet megnyitás!

Ezennel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint **Miskolczon, Széchenyi-utca 137. sz. a.** (Bródi és Weisz-féle új épület) egy a mai kor igényeinek megfelelő

rövid- szövött- és kötöttáru-üzletet

nyitottam. Dus raktárt tartok mindennemű: **katonai, csendőrségi, pénzügyőri és vasuti egyenruházati cikkekből**, továbbá **női- és férfi fehérneműek, nyakkendők, nap- és esőernyők**, — valamint **az összes kalapos, szabó, szűcs és kárpitos-kellékekből.**

Midőn tehát tiszteletteljesen kérem a n. é. közönséget, miszerint kezdő czégemet szives pártfogásában és támogatásában részesíteni kegyeskedjék, előre is biztosítva jó és olcsó áraitól, valamint figyelmes kiszolgálatról, vagyok

kiváló tisztelettel

KOHN HERMAN.

2-6

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

MISKOLCZ, VÁROSHÁZTÉR 1. SZÁM (BREUER-PALOTA).

Olcsóságával tulszárnyalja az egész megye hasonló vállalatait, mert itt a legjobb árut olcsóbban adják, mint máshol a rossz, olcsó árukat és most különösen az előre haladott idény miatt az alkalom a legkedvezőbb.

Mosószövetek

nagy választékban, mint levantin, batiszt, atlasz szatin, zefirek, valamennyi kiválóan szép mintákban, legjobb minőségben, gyönyörű kivitel.

Angol zefirek,

szintartó, mtrje 22, 28, 35 kr., a legszebb mintákban.

Divatszövetek,

duplaszéles, mtrként 28 krtól feljebb.

Divatszövetek,

115 cm. széles, mtrként 45 krtól feljebb.

Divatszövetek,

120 cm. széles, mtrként 65 krtól feljebb.

Divatszövetek,

140 cm. széles, mtrként 1.95-től feljebb.

Damaszt (kamuka) asztalkészletekben nagy választék.

Vásznak.

1 vég vászon, 30 rőf 2.95
1 vég finom vászon, 30 rőf . . . 3.50
1 " feljebb " 30 " . . . 4.50
és feljebb

Csipkefüggönyök

100 cm. széles, méterenként 22, 28, 30, 38, 42, 50, 60, 65. kr.
120 cm. széles méterenként 70, 85, 120

Csipkefüggönyök

ezy pár (2 ablakra) 3¹/₂ méter magas
3.20. 3.80, 4.00.

Saját készítményű paplanok és matraczok.

Női, férfi és gyermek-fehérneműek gyári raktára.

Férfi-ingek

Sima, fehér, vasalt 90 krtól 2.50-ig.
redős, " " 115 " 2.60 ig.
" színes " 115

Francia pique, zefir, batiszt és selyem-ingek nagy választékban.

Fiu-ingek.

Sima, fehér, gallér és kézelővel 90
Francia színes creton gallér és kézelővel 1.00, gallér nélkül 80 krtól feljebb.

Leány, madepolam fehér-ingek és alsó-nadrágok szép himzéssel nagy választékban.

Gyermek patent harisnyák,

fekete és színes, jó szintartók 20 krtól feljebb.

Napernyők.

Az idén visszamaradt ernyők (fekete és színes) félárban adatnak el.

Ing-blousok, miderek, keztyúk, női és férfi nyakkendők, harisnyák, csipke, szalag, selyem, disz-zsinór, aplikáció és mindenféle szabókellékek legolcsóbb árakban kaphatók.

Legnagyobb választék! * Verseny nélkül! * Pontos kiszolgálás!

AMERIKAI ÁRUHÁZ (Breuer-palota.)

Vidéki rendelvények legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek.

2-80

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.

Kitűnő minőségű téli és nyári pamutok.

Szabó, szűcs, kalapos és kárpitos-kellékek nagy raktára.